एतद्दुःखं सारथे धर्म्मराजो यन्मां हित्वा यातवान् शत्रुमध्ये। नैनं जीवन्नाद्य जानाम्यजीवन् बीभत्सुं वा तन्ममा
द्यातिदुःखं।

सोऽहं द्विषत्सैन्यमुदग्रकल्पं विनाशयिष्ये परमप्रतीतः। एतन्निहत्याजिमध्ये समेतं प्रीतो भविष्यामि सह त्वयाऽद्य।

सर्व्वांस्तूणान् सायकानामवेक्ष्य किं शिष्टं स्यात् सायकानां रथे मे। का वा जातिः किं प्रमाणञ्च तेषां ज्ञात्वा व्यक्तं तत्समाच
क्ष्व सूत। १८२५

॥ विशोक उवाच ॥ यन्मार्गणानामयुतानि वीर क्षुराश्च भल्लाश्च तथायुताख्याः। नाराचानां द्वे सहस्रे च वीर चीर्णेव च
प्रदराणां स्म पार्थ।

अस्त्यायुधं पाण्डवेयावशिष्टं न यद्देहेच्छकटं षड्वीयं। एतद्विद्वन् मुञ्च सहस्रशोऽपि गदाऽसिबाऽद्रविणञ्च तेऽस्ति।
प्रासाश्च मुद्गराः शक्तयस्तोमराश्च मा भैषीस्त्वं संजयादायुधानां।

॥ भीमसेन उवाच ॥ सूताद्यैनं पश्य भीमप्रयुक्तैः संभिन्दद्भिः पार्थिवानां सुवेगैः। छन्नं बाणैराहवं घोररूपं नष्टादित्यं
मृत्युलोकेन तुल्य।

अद्यैतद्वै विदितं पार्थिवानां भविष्यति ह्याकुमारञ्च सूत। निमग्नो वा समरे भीमसेन एकः कुरून् वा समरे व्यजैषीत्। १८४०

सर्व्वे संख्ये कुरवो निष्पतन्तु मां वा लोकाः कीर्त्तयन्त्वाकुमारं। सर्व्वानेकस्तानहं पातयिष्ये ते वा सर्व्वे भीमसेनं तुदन्तु।

आशास्तारः कर्म्म चाप्युत्तमं ये तन्मे देवाः केवलं साधयन्तु। आयात्यिहाद्यार्ज्जुनः शत्रुघाती शक्रस्तूर्णं यज्ञ इवोपहूतः।

ईक्षस्वैतां भारतीं दीर्य्यमाणामेते कस्माद्विद्रवन्ते नरेन्द्राः। व्यक्तं धीमान् सव्यसाची नराग्र्यः सैन्यं ह्येतच्छादयत्याशु बाणैः।

पश्य ध्वजांश्च द्रवतो विशोक नागान् हयान् पत्तिसंघांश्च संख्ये। रथान् विकीर्णान् शरशक्तिताडितान् पश्यस्वैतान् रथिन
श्चैव सूत।

आपूर्य्यते कौरवी चाप्यभीक्ष्णं सेना ह्येषा सुभृशं हन्यमाना। धनञ्जयस्याशनितुल्यवेगैर्यस्ता शरैः काञ्चनवर्हिजालैः। १८४५

एते द्रवन्ति स्म रथाश्वनागाः पदातिसंघानतिमर्द्दयन्तः। संमुह्यमानाः कौरवाः सर्व्व एव द्रवन्ति नागा इव दाहभीताः।

हाहाकृताश्चैव रणे विशोक मुञ्चन्ति नादान् विपुलान् गजेन्द्राः।

॥ विशोक उवाच ॥ किं भीम नैनं त्वमिहाशृणोषि विस्फारितं गाण्डिवस्यातिघोरं। क्रुद्धेन पार्थेन विकृष्यतोऽद्य क्वचिन्नेमौ
तव कर्णौ विनष्टौ।

सर्व्वे कामाः पाण्डव ते समृद्धाः कपिर्ध्वजो दृश्यते हस्तिसैन्ये। नीलाद्रिनादिद्युतमुच्चरन्तीं तथा पश्य विस्फुरन्तीं धनुर्ज्यां।

कपिर्ध्वजो वीक्ष्यते सर्व्वतो वै ध्वजाग्रमारुह्य धनञ्जयस्य। वित्रासयन् द्विषत्संघान् विमर्द्दे विभेम्यस्मादात्मनैवाभिवीक्ष्य। १८५०

विभ्राजते चातिमात्रं किरीटं विचित्रमेतच्च धनञ्जयस्य। दिवाकराभो मणिरेष दिव्यो विभ्राजते चैव किरीटसंस्थः।

पार्श्वे भीमं पाण्डुराभ्रप्रकाशं पश्यस्व शङ्खं देवदत्तं सुघोषं। अभीषुहस्तस्य जनार्द्दनस्य विगाहमानस्य चमूं परेषां।

रविप्रभं वज्रनाभङ्गुरान्तं पार्श्वे स्थितं पश्य जनार्द्दनस्य। चक्रं यशोवर्द्धनं केशवस्य सदाऽर्चितं यदुभिः पश्य वीर।

महाद्विपानां सरलद्रुमोपमाः करा निकृत्ताः प्रपतन्त्यमी क्षुरैः। किरीटिना तेन पुनः समादिनः शरैर्निकृत्ताः कुलिशैरिवा
द्रयः।

तथैव कृष्णस्य च पाञ्चजन्यं महार्हमेतद्द्विजराजवर्णं। कौन्तेय पश्योरसि कौस्तुभञ्च जाज्वल्यमानं विजयां स्रजञ्च। १८५५